

Országos Rendőrfőkapitány

Papp Károly r. altábornagy

Szám:

Tárgy: rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

Ügyintéző:

Tel:

E-mail:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **Panaszos** által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdés a) pontja).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos postai úton terjesztette elő beadványát a Panasztestület részére, a vele szemben *-n foganatosított rendőri intézkedéssel szemben, majd *-n kiegészítette azt.

A panaszos a rendőri intézkedés előzményeként előadta, hogy *-n * óra körüli időben a * utca mögötti földúton szóváltást követően kölcsönösen bántalmazták egymást * helyi lakossal. Az eset kapcsán közvetlen rendőri intézkedés nem történt.

*-n * órakor a lakásán megjelent 10 egyenruhás rendőr, akik felébresztették a panaszost, feleségét és négy kiskorú gyermekét. A rendőrök közölték, hogy házkutatást tartanak, majd lefoglaltak olyan tárgyakat, amelyek az eljárás alapját képező cselekményhez nem tartoztak. Ezt követően előállították a Rendőrkapitányságra, ahol gyanúsított kihallgatására * órától * óráig került sor, végezetül * órakor engedték el a kapitányság épületéből. Távozásakor az előállításáról és a személyes szabadságát érintő kényszerintézkedésről készült jelentésből nem kapott, azt csak *-n személyesen előterjesztett kérelmére pótolták.

Meggyőződése, hogy elfogásával kapcsolatban jelentés nem készült, ezért nem kapott belőle. Nem érti, hogy miért éjszaka mentek ki a lakására, amivel az egész családját felzaklatták. Nem érti továbbá, hogy miért kellett az éjszakát a rendőrség épületében töltenie, amikor csak * órakor hallgatták ki és mi oka lehetett annak, hogy a kihallgatást követően még több mint egy órán keresztül korlátozták a személyes szabadságában.

Az előállításról szóló jelentés nem tartalmazta, hogy az intézkedés előtt már sérült volt a keze, amelyről a másnapi orvosi vizsgálat csonttörést állapított meg.

A panaszos *-n beadványát a következőkkel egészítette ki.

A panaszos * órakor kimerítő magukat nem igazoló rendőröket beengedte a lakásába, akik megszállták a folyosót riadalmat keltve ezzel a családjában, gyermekei és felesége is reggel fáradtan és feldúlt lelki állapotban mentek iskolába, dolgozni.

Kérésére semmilyen hivatalos iratot nem mutattak és választ sem adtak, hogy miért nem. A lakás udvarán álló járműveket átkutatták, de annak okát sem mondták meg, majd közölték vele * órakor, hogy öltözzön, mert előállítják.

Az előállítást négy kiskorú gyermeke szeme láttára, megalázó módon hajtották végre, a gépjárművek átkutatását és az egész ügymenetet sértőnek, a kivonult rendőri erőt aránytalanak, túlzottnak tartotta. Az előállítást követően mind a kihallgató tisztnek, mind a rabosítást végző technikusként jelezte a fájdalmát és orvosi ellátást kért, de sem orvoshoz sem egészségügyi intézménybe nem szállították.

Az intézkedést követően a panaszos orvoshoz fordult és a vizsgálat során csonttörést állapítottak meg nála, amely alapján utólagosan a kórház megtette a feljelentést, azonban a testi sértésről szóló feljelentés a rendőrségi iratok között nem szerepel, ezzel kapcsolatban nem hallgatták ki sértettként.

Álláspontja szerint mulasztott a rendőrség amikor orvosi ellátásban nem részesítették és hibáztak, mert az előállítást és a házkutatást csak reggel * óra és * óra között lehet tartani.

A beadványban foglaltak alapján a panaszos a rendőri intézkedés kapcsán az alábbiakat sérelmezte:

1. az intézkedési kötelezettséget, szolgálati fellépés módját;
2. az intézkedés körülményeit;
3. az előállítás jogalapját, a foganatosításának időpontját;
4. az előállítás időtartamát, igazolás kiadásának hiányát;
5. orvosi ellátás hiányát;
6. a büntetőeljárás alapját képező intézkedések jogszerűségét.

II.

A Panasztestület a sérelmezett rendőri intézkedéssel kapcsolatban kialakított állásfoglalásában megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében rögzített emberi méltósághoz, a IV. cikkben rögzített személyes szabadsághoz, a VI. cikkében rögzített magánlakás sérthetlenségéhez, illetve a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát.

A Panasztestület álláspontja szerint nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga az előállítás jogalapja miatt és megfelelt az Rtv. 15. §-ban meghatározott arányossági követelményeknek. Ugyanakkor a panaszos személyi szabadsághoz, valamint tisztességes eljáráshoz fűződő jogának súlyos sérelmét állapította meg az előállítás időtartama kapcsán.

A panaszos éjszakai órákban foganatosított előállításával kapcsolatosan a Panasztestület úgy foglalt állást, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült.

A Panasztestület álláspontja szerint a tényállások között feszülő feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható az előállítás körülményei – az orvosi ellátás megtagadása – kapcsán.

A Panasztestület megvizsgálta a rendőrök szolgálati fellépését érintő kifogásokat, amely alapján megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét a rendőrök azonosítása kapcsán. Nem volt azonban megállapítható a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme az intézkedő rendőrök fellépése miatt, mivel a panaszos és a rendőrség által előadott tényállás között olyan ellentét feszül, amelyet a Panasztestület a rendelkezésre álló eszközökkel és iratokkal nem tudott feloldani.

A megvalósult alapjogsértés a Panasztestület megítélése szerint elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltta tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

III.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe

- a panaszos beadványa;
- a panaszos beadvány kiegészítése;
- rendőrök jelentése;
- rendőri jelentés;
- előállítás végrehajtásáról szóló jelentés;

- letéti tárgyakról;
- nyilatkozat, igazolás előállításáról;
- jegyzőkönyv a panaszos gyanúsított kihallgatásáról;
- tanúkihallgatási jegyzőkönyve;
- határozat szakértő kirendeléséről;
- határozat házkutatásról, jegyzőkönyv házkutatásról;
- feljegyzés;
- intézkedő rendőr jelentése;
- járóbeteg vizsgálati összefoglaló;
- kapitányságvezetői tájékoztatás;
- Megyei RFK szakmai állásfoglalása.

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a panaszos *-n előterjesztett panaszában megfogalmazott állításokat alátámasztó további bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdés szerint a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre is. (1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.)

IV.

A rendőri intézkedés elleni panasz elbírálásakor először azt vizsgáltam meg, hogy valamennyi panaszosi sérelemre kiterjed-e a hatásköröm.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint *„Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint*

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.”

A Pp. 195. § (1) bekezdésben foglaltak szerint *„Az olyan papír alapú vagy elektronikus okirat, amelyet bíróság, közjegyző vagy más hatóság, illetve közigazgatási szerv ügykörén belül, a megszabott alakban állított ki, mint közokirat teljesen bizonyítja a benne foglalt intézkedést vagy határozatot, továbbá az okirattal tanúsított adatok és tények valóságát,*

ügyszintén az okiratban foglalt nyilatkozat megtételét, valamint annak idejét és módját. Ugyanilyen bizonyító ereje van az olyan okiratnak is, amelyet más jogszabály közokiratnak nyilvánít.”

A panaszos sérelmezte a büntetőeljárás alapját képező intézkedések jogszerűségét, a házkutatás tényét, annak módját és a vonatkozó iratok átadásának a hiányát, a házkutatás során lefoglalt tárgyak elszállítását, mivel álláspontja szerint azok nem kapcsolódtak az eljárás alapját képező cselekményhez. Továbbá sérelmezte, hogy a sérülése kapcsán a kórház által tett feljelentés alapján nem indult rendőrségi eljárás.

A panaszosi sérelemmel kapcsolatban felmerülő panaszok vizsgálata a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) alapján eljáró hatóság, valamint a felügyeletét ellátó ügyészség biztosítja a megfelelő jogorvoslatot.

A hivatkozott törvényi rendelkezésekre tekintettel a panaszos által előterjesztett büntetőeljárással kapcsolatos sérelmei jelen közigazgatási hatósági eljárás keretében – hatáskör hiányában – nem bírálható el, ezért a jelen határozatban foglalt döntés arra nem terjed ki.

V.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által megfogalmazott sérelmek kapcsán álláspontom a következő:

V/1. Az intézkedési kötelezettség, szolgálati fellépés módja

Az Rtv. 1. § (1) bekezdése szerint „A rendőrség feladata az Alaptörvényben meghatározott feladatok mellett a határforgalom ellenőrzése, a terrorizmus elleni küzdelem és az e törvényben meghatározott bűnmegelőzési, bűnfelderítési célú ellenőrzés, valamint a bűncselekményből származó vagyon visszaszerzése.”

(2) bekezdés szerint „A rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében:

1. általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyon visszaszerzését,”

Az Rtv. 13. § (1) bekezdés szerint „A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

Az Rtv. 19. § (1) bekezdése szerint „A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri

intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.”

Az Rtv. 20. § (2) bekezdésben foglaltak alapján „A rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.”

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet (a továbbiakban: szolgálati szabályzat) 5. § (1) bekezdésben foglaltak szerint „Az intézkedést a rendőr - az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően - a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja.”

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök megjelentek a lakásán és intézkedtek vele szemben, továbbá, hogy a kifejezett kérése ellenére sem azonosították magukat.

A Panasztestület a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelmét állapította meg a rendőrök azonosítása kapcsán.

A Panasztestület állásfoglalásában kifejtett megállapítással az alábbi indokok alapján nem értek egyet.

A rendőri jelentés tartalma szerint *-n * órakor a rendőrök megjelentek, mivel a rendőrsre állampolgári bejelentés érkezett arról, hogy ott többen megvertek egy személyt. A helyszínrre érve a rendőrök meghallgatták bejelentőt, aki elmondta, hogy délután sétált haza az erdőből a házak mögötti réten, amikor feltartóztatta két általa ismert személy és a panaszos. Mondták neki, hogy többé ne menjen arra, mert megverik és mind a ketten el kezdték ütlegelni és rugdosni. A későbbiekben csatlakozott hozzájuk több rokona is, aki szintén ütlegelte a bejelentőt. Bejelentő a földre került összehúzta magát azt nem tudja ki hányszor ütötte, vagy rúgta meg, de abban biztos volt, hogy mindhárman tevékenyen részt vettek a verésében. Az ütések látható nyomot hagytak rajta, de a bejelentő nem kért mentőt a helyszínrre, mert komolyabb sérülése nem keletkezett. Ezt követően a rendőr jelentette a Tevékenység-irányító Központ (a továbbiakban: TIK) felé az esetet és megadta a szükséges felvilágosítást a bejelentőnek, akit egy rokona bevitt a Rendőrkapitányságra (a továbbiakban: Rendőrkapitányság) az ügyben történő kihallgatása végett. A Rendőrsön a RobotZsaru rendszerben beazonosításra kerültek a támadó személyek.

A szakmai állásfoglalás tartalma megegyezik az előző jelentésben foglaltakkal vagyis, hogy *-n * órakor a Rendőrs állományába tartozó két rendőr állampolgári bejelentésre jelent meg a helyszínrre, ahol felvették a kapcsolatot bejelentővel, aki elmondta, hogy aznap délutáni órákban az erdőből hazafelé tartva őt három általa ismert személy köztük panaszos bántalmazta. A rendőrök a történetet jelezték TIK felé, akinek az utasítására jelentést készítettek és megadták a kellő felvilágosítást a bejelentőnek.

Az intézkedést követően a felvilágosításnak megfelelően személyesen megjelent a Rendőrkapitányságon, ahol csoportosan elkövetett garázdaság büntetnének megalapozott

gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen folyamatban lévő eljárásban tanúkénti kihallgatását foganatosították.

A magánlakásában történő intézkedés célja és alapja a csoportosan elkövetett garázdaság büntetének megalapozott gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen elrendelt eljárásban hozott házkutatás elrendeléséről szóló határozat végrehajtása, valamint bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy – jelen esetben a panaszos – előállítása volt.

A rendőri jelentésben foglaltak szerint *-n forrónyomos szolgálat során három rendőr indult a panaszos lakására házkutatás, valamint a panaszos előállítása céljából. Az előállítás foganatosításához a TIK-en keresztül segítséget kértek, akik a helyszínre vezényeltek egy járőrpárost a Rendőrőrs állományából. A panaszos lakcímére érkezéskor a panaszos nyitott ajtót, részére az intézkedő rendőrök a szolgálati igazolványt megmutatták, bemutatkoztak és tájékoztatták, hogy honnan érkeztek, továbbá arról is, hogy bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt házkutatás végrehajtására kerül sor. Ezt követően a panaszos felszólításra átadta az igazolványait.

Ezzel kapcsolatban megállapítható, hogy az intézkedő rendőrtől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjától – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés, ugyanakkor a rendőri intézkedésnek mindenki köteles magát alávetni és a rendőr utasításának engedelmeskedni.

A rendelkezésre álló bizonyítási eszközök (jelentések) a panaszosi állításnak az ellenkezőjét bizonyítják, miszerint a rendőrök intézkedési kötelezettsége fennállt és az intézkedés megkezdésekor eleget tettek az azonosítási kötelezettségüknek. A panaszos saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott.

A fentiekre figyelemmel, mivel e tárgykörben a rendőri jelentésektől eltérő bizonyíték nem merült fel, ezért az ellenkező állítások értékelése során a rendőri jelentésben foglaltakat fogadtam el, így a panasz e tekintetben alaptalan.

V/2. Az intézkedés körülményei

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

A panaszos beadványában sérelmezte, hogy * egyenruhás rendőr jelent meg a házánál éjjel * óra körül. Állítása szerint ez a nagy létszámú rendőri erő mind benne, mind a családjában félelmet keltett, eltűzöttnek és aránytalannak tartotta a fellépés ezen módját.

A panaszosi állítással szemben a rendőri jelentésben foglaltak szerint *-n a rendőri intézkedés során összesen öt rendőr jelent meg, amely létszám mindenképpen indokolt volt, hiszen ebből három civil ruhás rendőr a házkutatást a két egyenruhás járőrpáros pedig a panaszos előállítását foganatosította. A félelemkeltő rendőri jelenletre vonatkozó panaszosi állítást a rendőri jelentésben foglaltak egyértelműen cáfolták.

A fentiekre figyelemmel, mivel e tárgykörben a rendőri jelentésektől eltérő bizonyíték nem merült fel, ezért az ellenkező állítások értékelése során a rendőri jelentésben foglaltakat fogadtam el, így a panasz e tekintetben alaptalan.

V/3. Az előállítás jogalapja, foganatosításának időpontja

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése alapján *„A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.”*

(2) bekezdés szerint *„Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”*

Az Rtv. 33. (2) bekezdés szerint *„A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, b) aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható;”*

A panaszos sérelmezte, hogy kellő jogalap nélkül került sor az előállítására, továbbá mindezt éjszaka foganatosították, álláspontja szerint előállításra csak reggel * órától * óráig kerülhet sor.

Ez a törvényhely a rendőrnek mérlegelési lehetőséget biztosít, mivel csak lehetőséget teremt az intézkedés alá vont személy előállításához és nem kötelező jelleggel írja elő.

Jelen esetben *-n állampolgári bejelentés érkezett a Rendőrsre, a helyszínre kikerülő rendőröknek a bejelentő elmondta, hogy a panaszos és két társa bántalmazták őt, amelynek következtében nyolc napon belüli sérüléseket szenvedett. A helyszínen a rendőrökkel közöltek a későbbiekben megerősítette a Rendőrkapitányságon felvett tanúkihallgatásában is. Ez alapján felmerült a panaszossal szemben bűncselekmény elkövetésének gyanúja, amely alapján további intézkedések végrehajtása vált szükségessé a bizonyítékok beszerzése és a tényállás tisztázása érdekében.

A rendőri jelentésből egyértelműen megállapítható, hogy a panaszos előállítására azért került sor, mert vele szemben felmerült a Büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 339. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző garázdaság büntett elkövetésének megalapozott gyanúja, amelyre tekintettel a rendőrök indokoltnak tartották a panaszos Rendőrkapitányságra történő előállítását.

Az idézett törvényhely szükségessé tette a panaszos gyanúsított kihallgatását, valamint mivel csoportosan elkövetett garázdaság bűncselekményéről volt szó, a többi elkövetővel való szembesítését, ez mindenképpen megalapozta mind a panaszos és társai előállítását.

A panaszos által sérelmezett éjszakai előállítás kapcsán megállapítható, hogy nincs jogszabályi rendelkezés arra vonatkozóan, hogy a rendőr a nap mely szakában foganatosíthat személyi szabadságot korlátozó intézkedést.

A panaszos vonatkozásában a cselekmény súlyára figyelemmel az éjjeli órákban történő előállítása indokolt volt. Az elkövetett cselekmény kapcsán a bűnüldözési érdek és a társadalom védelme megkövetelte, hogy a gyanú megalapozottságát a lehetőségekhez képest a leghamarabb kivizsgálják, amelyet a rendőrség a panaszos éjjeli órákban történő előállításával tudott teljesíteni.

A leírtakra tekintettel a panaszos előállítás a megfelelő joggalappal és időben történt, hiszen a személyi szabadságot korlátozó intézkedést akkor kell foganatosítani, amikor annak szükségessége felmerül, ezért a panasz alaptalan.

V/4. Az előállítás időtartama, igazolás kiadásának hiánya

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése alapján „*A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.*”

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése alapján „*A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.*”

Az Rtv. 33. § (4) bekezdésben foglaltak szerint „*Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.*”

A szolgálati szabályzat 30. § (3) bekezdése alapján „*Az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. § (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.*”

A szolgálati szabályzat 30. § (4) bekezdés szerint „*Ha az előállítás időtartamának az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerinti meghosszabbítása válik szükségessé, ennek tényét és időtartamát a fogvatartottal - a személyi szabadság korlátozása 8. órájának lejártát megelőzően - szóban közölni kell, és a meghosszabbítás tényét, okát, időtartamát, illetve annak közlését az előállításról készített jelentésben, valamint az előállítás időtartamáról kiállított igazoláson, az engedélyezésre jogosult vezető aláírásával együtt fel kell tüntetni.*”

A panaszos az előállítás időtartamát panaszolja, már éjszaka előállították annak ellenére, hogy csak délelőtt hallgatták ki és a kihallgatását követően is még egy órát benntartották. Továbbá sérelmezi, hogy nem kapott az előállításról iratot.

A Panasztestület a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogának, valamint a tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét állapította meg az előállítás ideje kapcsán, hiszen az nem felel meg sem az Rtv. 33. § (3) bekezdésében, sem az Rtv. 15. §-ában foglalt követelményeknek.

A Panasztestület állásfoglalásában kifejtett megállapítással az alábbi indokok alapján nem értek egyet.

Az előállítás végrehajtásáról szóló rendőri jelentés szerint a rendőrök *-n* órákor érkeztek a helyszínre és vonták intézkedés alá a panaszost, majd az intézkedés keretében a Rendőrkapitányságon * órákor helyezték el előállító helyiségben, a panaszos előállítása * óráig tartott.

A parancsnoki kivizsgálásban foglaltak szerint a panaszost garázdaság bűncselekményének elkövetése miatt elfogták és előállították a Rendőrkapitányságra.

Az előállítás időtartama alatt a panaszos tekintetében házkutatásra, előállításra, előállító helyiségbe történő befogadására, nyilatkozat kiállítására, tárgyai letétbe helyezésére, jelentések megírására, jegyzőkönyvek írásba foglalására, bűnjeljegyzék megírására, gyanúsított kihallgatására, ujjnyomat, tenyérynymat, fényképkísérő lap rögzítésére, szembesítésre került sor.

Jelen ügy kapcsán figyelemmel kell lenni arra, hogy a csoportos elkövetés miatt a panaszoson kívül másik két elkövető tekintetében is ugyanebben az időben kerültek végrehajtásra azok a nyomozati cselekmények, amelyek hozzájárultak ahhoz, hogy a büntetőjogilag releváns tények felderítése megvalósuljon, illetve a bűnösség bizonyítására elégséges bizonyíték álljon a rendelkezésre. A rendőr feladata a gyanúsítottként kihallgatásra kerülő személyek sorrendiségének a meghatározása, illetve annak eldöntése, hogy melyik vallomástól várható megfelelő bizonyíték.

A rendelkezésre álló iratokból az állapítható meg, hogy nyomozástaktikailag az tűnt legcélszerűbbnek, hogy a panaszost hallgatták ki utoljára az elkövetők közül. Mivel ellentmondás mutatkozott a vallomások között, úgy azt szembesítéssel kísérelték meg feloldani, erre szolgál bizonyítékul, hogy az iratok tanúsága szerint * óra és * óra között került sor a panaszos és társa szembesítésére. Ez szolgál magyarázatul azon panaszosi sérelemre, hogy miért csak * órákor szabadították.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés és a szakmai állásfoglalásban foglaltak szerint a panaszos a 8 órán túli előállításra vonatkozó tájékoztatása szóban megtörtént a szolgálatparancsnok által, majd ezt követően a meghosszabbítás ténye írásban felvezetésre került az előállításról szóló jelentésre. A panaszos a tájékoztatás tudomásul vételét a jelentésen aláírásával igazolta, valamint az előállításról szóló igazolást is ellátta aláírásával.

A panaszpont elbírálása kapcsán, mivel e tárgykörben a rendőri jelentésektől eltérő bizonyíték nem merült fel, ezért az ellenkező állítások értékelése során a rendőri jelentésben foglaltakat fogadtam el, így a panasz e tekintetben alaptalan.

V/5. Az orvosi ellátás hiánya

Az Rtv. 2. § (1) bekezdésben foglaltak szerint „*A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.*”

Az Rtv. 15. § (1) bekezdés szerint „*A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.*”

Az Rtv. 18. § (2) bekezdése szerint „*A rendőrség gondoskodik a fogvatartott elhelyezéséről, a fogvatartás miatt bekövetkehető egészségkárosodás megelőzéséhez szükséges ellátásáról. A sérült, beteg vagy más okból sürgős orvosi ellátásra szoruló fogvatartottat orvosi ellátásban kell részesíteni.*”

A szolgálati szabályzat 31. § (7) bekezdésben foglaltak szerint „*Elhelyezéskor a fogvatartottat nyilatkoztatni kell sérüléséről, esetleges panaszáról. Betegség vagy sérülés esetén orvosi ellátásban kell részesíteni, ruházatát támadás vagy önvészély okozására alkalmas tárgy elvétele céljából a felügyeletet ellátó rendőrnek át kell vizsgálnia. A ruházat átvizsgálását a fogvatartottal ellentétes nemű személy nem végezheti, valamint nem lehet jelen, kivéve, ha az átvizsgálás technikai eszközzel történik.*”

A panaszos sérelmezte az előállítás tartama alatt hiába kérte, hogy szállítsák orvoshoz, vagy egészségügyi intézménybe, mert valószínű eltört az ujjja, megtagadták tőle. Ezt jelezte a kihallgatását, valamint a rabosítását végző rendőrnek is azonban nem tettek eleget a kérésének.

A szakmai állásfoglalásban foglaltak szerint a panaszos sem az előállítás időtartama alatt, sem a gyanúsított kihallgatása során nem nyilatkozott öt ért támadásról, sérülésről, sem annak keletkezési körülményeiről és azt sem állította, hogy a rendőri intézkedés közben sérült volna meg, így feltételezhető, hogy a rendőri intézkedést megelőzően történt a sérülés.

A panaszos beadványához csatolta a Kórház által kiállított „Járóbeteg vizsgálati összefoglaló” elnevezésű iratot, amelynek tanúsága szerint a panaszos *-n * órákor jelent meg a traumatológiai szakrendelésen. Az iraton feltüntetett „Anamnézis” szerint két nappal korábban keletkezett a sérülése, elmondása szerint *-n * belterületén egy általa ismert személy baltával támadt rá és védekezés közben megsérült a jobb keze V-ös ujjja.

A panaszos amennyiben fájdalmai voltak már a február 04-én a támadást követően igénybe vehette volna az orvosi segítséget, de legkésőbb *-én a * órákor történő szabadon bocsájtását követően, ennek ellenére még több mint egy napot várt ezzel. Megállapítható tehát, hogy a panaszos a „megtámadását” követően sem orvoshoz nem fordult, sem a hatóságokat nem kereste fel a sérelmére elkövetett cselekmény feljelentése végett.

A fentiekre tekintettel a panasz alaptalan.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

A határozat az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdés;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés e) pontja, 109. § (1) bekezdés a) pontja, 50. §;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdés, 93/A. (7), (9) bekezdés, 1. § (1), (2) bekezdései, 2. § (1) bekezdés, 13. § (1) bekezdés, 18. § (2) bekezdés, 19.§ (1) bekezdés, 20. § (2) bekezdés, 33. § (2) bekezdés b) pontja, (3), (4) bekezdései, 15. § (1) bekezdés,
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet 5. § (1) bekezdés, 31. § (7) bekezdés, 30.§ (3), (4) bekezdései.

Budapest, 2016. január 11.

Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos